

כהן אבל שאמרו לו ליטול ידיים לברכת כהנים

1. שולחן ערוך אורח חיים הלכות נשיאת כפים ונפילת אפים סימן קכח

סעיף ב

(ב' כל כהן (ז) שאין בו <ג> אחד מהדברים המעכבים, אם אינו עולה לדוכן אף על פי שביטל ג' מצות עשה אחת, ה) הרי זה (ח) ד' כעובר בג' עשה * (ו) ה' אם היה בבהכ"נ (ט) ב כשקראו כהנים, * (י) ז) או אם אמרו לו לעלות או ליטול ידיו.

סעיף מג

(צה) מג' אחר שבעה ימי אבלות, נושא כפיו; (סד לח') ובתוך שבעה ימי אבלות, * (קנז) סה צו) יצא מבהכ"נ בשעה שקורא כהנים. הגה: ויש אומרים (צז) דכל זמן האבילות, (קנח) אפי' עד סו י"ב חדש (קנט) על אביו ועל [עה] אמו, אינו נושא את כפיו (מרדכי סוף פרק הקורא עומד והגהות מיימוני), וכן נוהגין במדינות אלו.

סעיף מד

(צח) כהן, אף על פי שהוא פנוי, סז נושא את כפיו. הגה: (צט) ויש אומרים (קס) סח דאינו נושא כפיו, דהשרוי בלא אשה שרוי בלא שמחה, והמברך יש לו להיות בשמחה (מרדכי פרק הקורא עומד); (קסא) ונהגו שנושא כפיו, (קסב) אף על פי שאינו נשוי, ומכל מקום הרוצה שלא לישא כפיו אין מוחזין בידו, רק שלא יהא בבית הכנסת (קסג) סט בשעה שקורין כהנים או אומרים להם ליטול ידיהם. נהגו (קסד) ק) בכל מדינות אלו <לז> שאין נושאים כפים (קסה) ע אלא בי"ט, משום שאז (קסו) שרויים [עח] בשמחת יום טוב, וטוב לב הוא יברך; מה שאין כן בשאר ימים, <לח> אפי' בשבתות השנה, שטרודים בהרהורים על מחייתם (קסז) ועל ביטול מלאכתם; ואפי' בי"ט, אין נושאים כפים אלא בתפלת מוסף, שיוצאים אז מבהכ"נ וישמחו בשמחת יום טוב (דברי עצמו). וכל שחרית ומוסף שאין נושאים בו כפים, עא אומר הש"צ: אלהינו ואלהי אבותינו וכו', כדלעיל סוף סי' קכ"ז; ויום הכפורים, נושאים בו כפים כמו בי"ט, קא) ויש מקומות שנושאים בו כפים בנעילה, ויש מקומות אפי' בשחרית.

2. משנה ברורה סימן קכח

(קנז) יצא מביהכ"נ - דמדינא חייב האבל לברך שהרי חייב בכל מצות האמורות בתורה אלא שנהגו שלא לישא כפים משום שצריך הכהן להיות בשמחה וטוב לב בשעת הברכה כדכתיב וטוב לב הוא יברך ולכך צריך לצאת כדי שלא יקראוהו לעלות לדוכן [קכא] ואפי' בשבת ואין שם כהן אלא הוא לא יעלה. ובדיעבד אם לא יצא וקראוהו לעלות לדוכן בין בשבת ובין בחול בין שאין שם כהן אלא הוא ובין עם כהנים אחרים [קכב] צריך לעלות דאל"כ עובר בעשה: